

har det i sin Magt at forhandle med Kommunerne om disse forbedrede Godtgjørelser og sætte Spørgsmaalet om Garnisonsforholdene i Forbindelse dermed; thi det er aldeles utvivlsomt, at en Kommune, der er villig til at behandle Underofficererne med tidsvarende Beløille, har større Krav paa at faae Garnison end en Kommune, der ikke vil vise den Beløille, og skjøndt dette naturligtvis ikke er det eneste Hensyn for at bestemme, hvor Garnisonerne skulle ligge, saa er det dog et medbestemmende Hensyn, som bør spille en Rolle. Vi gaa ud fra, at Indenrigsministeren og Krigsministeren ville fortsætte disse Forhandlinger med tilstrækkelig Energi for at naae et bedre Resultat, og vi tro derfor i Ar ikke at burde tiltræde disse Forslag, som ville foregribe saadanne Forhandlinger mellem Ministeren og Byerne. At der fra alle Sider er et Duffe om at faae vedkommende Underofficerer en tidsvarende retfærdig og billig Kvartergodtgjørelse, er der vist ingen Tvivl om, men at gaa ind paa Forslaget nu vilde præjudicere Forhandlingerne, og vi tro, at disse Forhandlinger kunne og bør fortsættes med et bedre Resultat.

Til § 19 er der ikke flere Vædringsforslag, der give Anledning til Omtale. Jeg skal kun endnu omtale et Par Samraadsspørgsmaal, som ere omtalte i Slutningen af Betænkningen vedrørende § 19. Det ene angaar Smørforsendelse til Esbjerg, det andet Kontrol med Udførselen af eftergjort Smør. Begge disse Forslag have for Resten i disse Dage været behandlede af de samvirkende Landbosforeninger for Sjælland, og jeg antager, at Ministeren har faaet et Andragende fra dem eller vil faae det i den nærmeste Fremtid. Naar Udvalget har optaget det første Spørgsmaal om Smørforsendelse over Esbjerg, er det begrundet i, at der er kommet Klager fra mange Sider fra vore Landmænd over, at vore Priser paa det engelske Marked ere lave, og at Grunden til, at disse Priser ikke ere saa høie, som de kunne være, er, at vort Smør ikke hurtig nok kan komme til England. Det maa nemlig først fra Rjøbenhavn til Aalborg, og en saadan Forsendelse forudsætter, da Dampskibet kun gaar een Gang om Ugen, en Opbevaring i længere Tid, og Resultatet er i hvert Tilfælde, at Smørret, naar det kommer til England, er over fjorten Dage gammelt og ikke kan konkurrere med andet Smør fra andre Steder og andre Lande, som maaste kun er den halve Tid, saa Dage gammelt, idet Frissheden har afgjørende Betydning for Prisen, der kan naaes for

Smørret. Der kunde hødes derpaa, naar man gjorde det muligt eller lettere for Landmændene at sende deres Smør over Esbjerg. Dette kunde vistnok ske ved en administrativ Foranstaltning nemlig ved at aabne hurtige Jernbanetog, der vare indrettede saaledes, at der i de gennemgaaende Tog til Esbjerg var Vogne indrettede til Smørforsendelsen; saa vidt jeg ved, er det alt det, der behøves i saa Henseende. Jeg gjør opmærksom paa dette, fordi den Maade, hvorpaa, saa vidt mig bekjendt, Landbosforeningerne have reist Spørgsmaalet, er en anden, idet man synes at tro, at det er nødvendigt at faae en bedre Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Newcastle og Hull. Dette er ikke Tilfældet; der er, saa vidt mig bekjendt, tilstrækkelig Dampskibsforbindelse, og hvis vi fik de Jernbanetog, jeg omtalte, vilde vistnok det forenede Dampskibsselskab og sig selv uden nogen Belønning eller Opmuntring fra Statens Side sætte de fornødne Dampskibe i Gang, hvis der skulde mangle Noget, hvad jeg ikke tror. Det gjælder om, at Exporten paa Jernbene gjøres saa let som muligt og saa hyppig, at det er muligt for Smørproducenterne at slippe for at opbevare deres Smør, men at de, saasnart det er fabrikeret, kunne sende det, ogsaa i mindre Partier, over Esbjerg til England og der igjennem kunne opnaa, at Smørret kunde komme paa det engelske Marked 4 à 5 Dage gammelt, hvorved Smørret vilde vinde saa betydelig i Pris, at der ikke kan være Tvivl om, at det er betydelige Kapitaler, der her dreier sig om for Landmanden. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvis man vil have Fornøielse af Foranstaltningen, maa man sørge for, at Taxterne for Smørforsendelsen blive uafhængige af, om det er store eller smaa Partier, der forsendes. Det Princip paa Jernbanerne, at man sætter Taxterne billigere i Forhold til større Forsendelser og forholdsvis dyrere for mindre Forsendelser, bør aabenbart ikke anvendes med Hensyn til Smørforsendelse, thi jo mindre Kvantiteter det bliver muligt at forsende, des bedre er det for Exporten og Smørret; ved at begunstige større Forsendelser begunstiger man ogsaa Opbevaringen af det, og derved tvinger man Prisen ned.— Det andet Spørgsmaal om Kontrol med Udførselen af Buttermine er ligeledes behandlet ved Landbosforeningernes Møde, og jeg antager, at Ministeren har modtaget Andragende i saa Henseende; jeg har ikke Noget at føie til, hvad der er sagt. Det er ganske vist et Spørgsmaal, som er overordentlig vanskeligt at afgjøre, og en egentlig Debat derom er det ikke min Hensigt at fremkalde; det er blot min Hensigt at